

J.Land

Al Jordi li agrada evadir-se en el seu món interior. Ho fa des de ben petit, quan es va adonar que no encaixava amb els seus companys d'escola. Li deien "raret" i ningú volia jugar amb ell. No entenia les bromes dels altres nens i tampoc podia participar en les converses, que se centraven en temes que no eren del seu interès.

El seu món imaginari estava format per números, que era el que més el fascinava. Aquí no existien les paraules amb doble sentit ni la comunicació no verbal.

La racionalitat de les matemàtiques el feia sentir segur i es calmava quan la trobava a la realitat: la numeració de les portes del metge, els nombres parells a una banda del carrer i els imparells a l'altre, o les matrícules dels cotxes on es combinaven lletres i números.

El Jordi ha fet setze anys i ja ha acceptat que les relacions personals són massa complexes per a la seva ment 100% lògica. Continua refugiant-se en el seu món imaginari, però ara és molt més elaborat. Li ha posat nom: J.Land (la terra del Jordi), i està format per persones que pensen com els ordinadors. En el seu "país" inventat, la bellesa de les construccions està basada en el nombre d'or. Els espais estan optimitzats per garantir la màxima comoditat dels seus habitants.

A J.Land té molts amics que són com ell. La comunicació és fàcil i fluida perquè tots tenen interessos comuns i les idees s'expressen de forma clara i inequívoca.

A l'amor, la passió creix de forma lineal o exponencial, es manté constant o bé, si la relació no acaba de funcionar, pot anar cap als nombres negatius.

Fa poc el Jordi ha incorporat un nou personatge al seu món imaginari. Es tracta de la Laia, una companya de classe del món real que, igual que ell, fa el Batxillerat tecnològic. A la Laia també li agraden les matemàtiques i, a més, se li donen força bé. Parlen poc entre ells i, normalment, és per comentar els resultats que han obtingut en un examen.

Al Jordi li agrada molt la Laia, el problema és que ell no sap com aproximar-se a ella al món real. A J.Land es van fer amics des del primer dia. Poc després, l'amistat es va convertir en amor i ara són parella. Cada dia la somnia i se'ls imagina gaudint del món racional que ha creat.

Un bon dia, al Jordi se li acut una idea: portar J.Land al món real. Seria fantàstic crear un espai de reunió per gent que tingués els mateixos neguits que ell i també els mateixos interessos. I, qui sap, potser a la Laia li agradaria formar part d'aquest grup.

El Jordi comparteix la seva idea amb el professor de matemàtiques, que ho troba molt interessant i, fins i tot, proposa que el mateix institut cedeixi els espais.

En menys d'un mes el projecte de J.Land s'ha materialitzat. Tots els alumnes del centre han estat informats de la creació d'un grup on es tractaran temes relacionats amb les matemàtiques, la física, la informàtica, els escacs o similars disciplines. Cada divendres a la tarda es podran reunir en una aula de l'institut, sense supervisió de cap professor, per intercanviar opinions sobre els seus interessos.

Per la primera setmana s'han apuntat 5 alumnes, inclosa la Laia. El Jordi està emocionadíssim i molt nerviós. Encara no es creu que tot estigui sortint tan bé.

El Jordi prepara una primera reunió on cadascú es presenti i exposi els temes que voldria tractar. Al final de la reunió, de forma lúdica, el Jordi proposa un joc de lògica per resoldre durant la setmana i compartir els resultats el pròxim divendres.

I així van fent una setmana rere l'altre. Cada cop s'apunten més alumnes a les reunions. Allà comparteixen coneixements que no els ensenyen a classe. És un somni fet realitat. L'amistat amb la Laia va creixent. Cada cop es troben més a gust l'un al costat de l'altre. Al Jordi li agradaria expressar els seus sentiments, però no sap com fer-ho. Potser, pensa, ho hauria de fer en llenguatge matemàtic, que és allò que els ha unit.

El Jordi, segons el seu pla, repta la Laia a dibuixar una gràfica. L'equació és la següent: $y = \sqrt{1 - (|x| - 1)^2}$; $y = \arccos(1 - |x|) - \pi$. Ella accepta el desafiament. El Jordi confia en les habilitats de la Laia i en què obtindrà el romàntic dibuix d'un cor que representarà l'amor que sent per ella.

L'endemà, la Laia s'acosta al Jordi i també li proposa un problema: Donat un número de 5 dígit (per exemple $x = abcde$), de tal forma que si li afegeixes el dígit "1" al final del número (i es transforma en $abcde1$), aquest número sigui 3 vegades més gran que si li afegim "1" al principi. O sigui, que $abcde1 = 3 \cdot 1abcde$. Existeix aquest número x ?

A més, la Laia adjunta un codi alfanumèric per aplicar al resultat del problema.

El Jordi corre a casa seva per trobar aquest número de 5 xifres. Pensa en l'equació $3 \cdot (100.000 + x) = (10 \cdot x) + 1$. El resultat de la incògnita és 42.857. Ràpid, aplica el codi. A veure, pensa mentre el seu cor s'accelera, el 4 és la M, el 2 és la E, el 8 és la T, el 5 i el 7 són la lletra O. Això és Me too ("jo també", en anglès).

Aquesta és la resposta de la Laia a la gràfica del cor: ella sent el mateix per ell!

A vegades els somnis es compleixen i els mons imaginaris es confonen amb el món real. J.Land existeix i ha superat la ficció.

Dedicat al meu germà Pol, que té síndrome d'Asperger.